

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТА ТА НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ ТА
ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ

Гуманітарно-педагогічний факультет

Кафедра журналістики та мовної комунікації

**МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ
З НАПИСАННЯ КУРСОВИХ РОБІТ ІЗ
ЖУРНАЛІСТИКИ**

для студентів спеціальності 061 «Журналістика»

Київ – 2019

УДК 378. 091.33-028.21.

Рекомендовано вченою радою гуманітарно-педагогічного факультету Національного університету біоресурсів та природокористування України (протокол № 1 від 29 серпня 2019 р.).

Методичні рекомендації затверджені на засіданні кафедри журналістики та мовної комунікації (протокол № 13 від 25 червня 2019 р.).

Методичні рекомендації з написання курсових робіт із журналістики для студентів спеціальності 061 «Журналістика» / Упор. Н. М. Костиця, Г. В. Фоміна. Київ, 2019. 20 с.

У методичних рекомендаціях розглянуто основні процесуальні, організаційні та методичні аспекти підготовки, оформлення та захисту курсових робіт із дисциплін спеціальності 061 «Журналістика».

Рекомендовано для студентів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти всіх форм навчання.

Рецензенти:

Тиха Л. Ю., кандидат філологічних наук, доцент кафедри української та іноземної лінгвістики; Луцький національний технічний університет;

Матвієнко О.І., завідувачка соціального відділу редакції газети «Вісник Переяславщини» ТОВ «Медіа-центр «Переяславщина».

© Костиця Н. М., А. О. Лягуша, 2019.

© Кафедра журналістики та мовної комунікації Національного університету біоресурсів та природокористування України, 2019.

ЗМІСТ

Передмова.....	4
Структура курсових робіт.....	5
Орієнтовна тематика курсових робіт	13
Вибір та затвердження теми курсової роботи.....	20
Методичні рекомендації до підготовки до захисту курсових робіт.....	21
Оцінювання курсової роботи.....	21
Додатки.....	23

*Хто думає про науку, той любить її,
той ніколи не перестає учитись.
Григорій Сковорода*

ПЕРЕДМОВА

Самостійна робота студентів є невід'ємною складовою навчально-виховного процесу у закладах вищої освіти. Однією із провідних її форм є виконання курсових робіт.

Курсова робота – це одна із початкових форм самостійної науково-дослідної роботи студентів.

Мета виконання курсової роботи – вчити студентів самостійно проводити наукове дослідження.

Завдання даних видів самостійної роботи:

– розширювати загальний та науковий кругозір студентів, поглиблювати вивчення однієї з тем навчального курсу;

– закріплювати та поглиблювати теоретичні знання, набуті у період навчання;

– формувати вміння проводити самостійне дослідження, застосовуючи набуті знання;

– розвивати здатність аналізувати теоретичні та практичні питання проблеми стосовно обраної теми дослідження;

– розвивати вміння аналізувати дані своїх досліджень та співставляти їх із даними наукових джерел;

– формувати вміння готувати доповідь до захисту та виступати з нею, обґрунтовуючи та аргументуючи результати свого дослідження.

Навчальним планом підготовки фахівців спеціальності «Журналістика» передбачене написання студентами курсових робіт із таких навчальних дисциплін: аудіовізуальне виробництво (IV семестр); теорія твору і тексту (VI семестр); газетно-журнальне виробництво (VI семестр).

Написання курсових передбачено навчальним планом та передбачено підготовку Положенням про освітній процес закладу вищої освіти.

У цьому посібнику вміщені рекомендації до виконання курсових робіт, спільні для усіх дисциплін, а також наведений орієнтовний перелік тем із цих курсів.

СТРУКТУРА КУРСОВИХ РОБІТ

Курсова робота – це самостійне дослідження обраної теми з відповідної навчальної дисципліни і є необхідним етапом для закріплення знань, набутих під час лекційних, практичних (семінарських) занять здобувачами вищої освіти. І є важливим підготовчим етапом для реалізації наступного, складнішого завдання – виконання дипломних робіт бакалавра та магістра.

Курсова робота повинна містити такі структурні компоненти:

Титульний аркуш – повинен містити назву навчального закладу, у якому виконується курсова робота, кафедри, за дисципліною та темою якої написано роботу, назву виду роботи, назву дисципліни, за якою виконано роботу, тему курсової роботи, відомості про автора (курс, група, спеціальність, прізвище, ім'я, по-батькові) та прізвище, ім'я, по-батькові викладача, рік виконання роботи (зразок оформлення титульного аркуша див. у дод. А).

Зміст – подається назва основних складових роботи та нумерація сторінок, на яких розміщена кожна з них.

ВСТУП – передбачає такі складові: актуальність теми науково-практичного дослідження – має відповідати умовно на такі питання: чому дослідник хоче вивчати дану тему? Стисло подається сутність проблеми, ступінь її вивчення (що уже здійснено у розкритті цієї проблеми та які її аспекти ще потребують розкриття).

Об'єкт дослідження – має відповідати на питання: до якого явища стосується предмет означеного дослідження? Опис об'єкту залежить від постановки обраної теми. Об'єкт має бути відповідно узгодженим із змістом визначеної частини дослідження.

Предмет дослідження – описує та окреслює особливості, прояви поданого об'єкта, що будуть безпосередньо аналізуватися. Предмет дослідження має відповідати на питання: що удокладнено в описаному явищі чи процесі вивчає дослідник?

Мета дослідження – це передбачуваний дослідженням результат, що дає змогу вирішити ту чи ту проблему, описану в актуальності дослідження, та має відповідати на питання: навіщо автор вивчає явище, об'єкт, предмет, які подані у сформульованій темі (який саме результат автор передбачає отримати під час роботи). Не рекомендовано у визначенні мети використовувати слова: «вивчити», «дослідити» і т.д., бо вони зацентровуються на засобах досягнення цілей, а не саму ціль. Рекомендовано використовувати такі слова: «перевірити», «виявити», «розкрити», «обґрунтувати» і тощо.

Гіпотеза дослідження – може відповідати такі на питання: який результат дослідник бажає отримати після проведення дослідження

предмету. Відповідно це логічно обґрунтоване припущення дослідника про наявність, відсутність чи зв'язок між явищами, процесами тощо, про характер зв'язку, відповідні закономірності, сучасну динаміку явищ.

Завдання дослідження – формулюються для переконливих доказів гіпотези і досягнення цілей, мають відповідати на питання: що варто зробити для досягнення мети та отримання ефективних результатів. Може бути 3-3 завдання, їх варто формулювати таким чином:

- теоретичний огляд та аналіз проблеми дослідження і узагальнення відомостей літературних джерел;
- вибір та ретельне обґрунтування методів дослідження;
- обов'язкове проведення емпіричного дослідження чи експерименту, обробка відповідних отриманих відомостей;
- пояснення та аналіз отриманих відомостей, їхнє узагальнення, описування висновків;
- вироблення практичних рекомендацій.

Методи дослідження – подаються методи, які були обрані дослідником для досягнення поставлених цілей і реалізації поданих завдань.

Теоретична значення дослідження – має відповідати на питання: яке теоретичне значення можуть мати отримані результати? Визначається значення отриманих у дослідженні результатів для теорії відповідної науки.

Практична значення дослідження – має відповідати на питання: яке значення має для практичної роботи і вони можуть бути застосовані.

Структура та обсяг роботи: обов'язковий перелік основних складових роботи, загальна кількість сторінок дослідження, кількість сторінок основного тексту (від вступу до висновків) роботи, кількість малюнків, додатків та кількість використаних джерел.

РОЗДІЛ 1. (теоретично-дослідницький). У першому розділі варто подати теоретичний огляд проблеми, що повинен мати відповідну змістовну назву, яка б відображала викладене.

У розділі може містити декілька параграфів чи підрозділів, у яких варто описати й розкрити понятійний апарат, основні визначення і положення тих аспектів, які заявлені у формулюванні обраної теми – поняття, їхні взаємозв'язки, точки зору та висновки різних авторів на означені поняття. Варто зазначити, якої точки зору тяжіє дослідник, варто це обґрунтувати в роботі.

У першому розділі слід звернути увагу вивченню досліджень, які близькі до теми, обов'язково здійснити їхній огляд та критичний аналіз. Кожен із параграфів розділу дослідження має містити наприкінці невеликий висновок, де б загалом узагальнювалось викладене і обґрунтовувалася чітка необхідність подальшого дослідження. Кожен із відповідних параграфів повинен мати визначену назву.

Загалом перший розділ за обсягом складає призько 30% від загального обсягу дослідження.

РОЗДІЛ 2. (практично-дослідницький). Другий розділ відводиться експериментальному (емпіричному) дослідженню визначеної проблеми.

Цей розділ та його відповідні параграфи мають визначені назви, які б відображали їхній зміст. Автор подає логіку дослідження, методи та вибірку дослідження, відповідну процедуру проведення дослідження, отримані під час роботи результати. Здійснюється укладнений аналіз поданих результатів, їхнє тлумачення, відповідні узагальнення та їхня основа висновків.

Результати наведених досліджень варто подавати у таблицях, схемах, малюнках, графіках, які необхідно супроводжувати текстовим поясненням. Відомості таблиць не повинні перегукуватися зі схемами, графіками і навпаки. Під час опису отриманих відомостей варто зіставити їх із відомостями, що отримали дослідники попередніх робіт. Для опрацювання отриманих результатів варто застосовувати математико-статистичні методи, якщо вони в тому чи тому випадку доречні. Варто зауважити, чи підтвердилася відповідна гіпотеза, якщо не підтвердилась, то пояснити чим це зумовлене.

РОЗДІЛ III. (формульальний етап роботи). У третьому розділі дослідження автор розробляє відповідну програму заходів з урахування результатів, які отримав, апробовує їх та перераховує зміст заходів, відповідну процедуру їхньої апробації, а також робить визначені висновки про ефективність тих чи тих запропонованих заходів.

ВИСНОВКИ. Мають укладнено та чітко відображати зміст дослідження, результати виконання поставлених завдань та наявність перевірки гіпотези. Висновки повинні складати 1 – 1,5 сторінки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ. Кількість використаних джерел повинна складати не менше 60 одиниць, їх варто подати в оригінальному описі у відповідному порядку: на початку перераховуються джерела мовою з кириличною графікою, а потім праці, підготовлені мовами з використанням латиниці. Перевагу мають складати використані наукові джерела, що опубліковані останні десять років.

ДОДАТКИ (за потреби). У них подають додаткову інформація, що потрібна для розуміння комплексності роботи і доказ самостійності її виконання студентом. Це така інформація: таблиці підрахунків матеріалу, зразки бланків анкет та відповідей, креслення респондентів, опис стану відповідних респондентів, підсумкові таблиці обробки відомостей опитування тощо.

МЕТОДИКА НАПИСАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

1. Визначення теми дослідження.

Тема визначає сферу досліджень, низку проблем, вибір відповідного предмету, об'єкта і методів. Першим чи попереднім етапом дослідження є в першу чергу первинна постановка проблеми. Здобувач має визначити, чим він невдоволений у науковому поняття, де він має пробіли, які теорії суперечать одна одній щодо того чи того явища чи процесу. Емпіричне дослідження проводиться у трьох головних випадках:

- а) перевірка гіпотези про існування того чи того явища;
- б) перевірка гіпотези про існування зв'язку явищ чи процесу;
- в) перевірка гіпотези про причини залежності явищ чи процесів.

2. *Робота з науковою літературою.* Здобувач має ознайомитися з експериментальними відомостями, отриманими науковцями, і намаганнями пояснення причин.

Первинна робота – пошук визначень відповідних базових понять, які є у словниках, а також у довідковій літературі із суміжних дисциплін. Вони мають покликання на визначені публікації з тієї чи тієї проблеми. Потім – складання переліку джерел з тематики за допомогою бібліотечних систематичних каталогів та інших порталів. Попереднє вивчення публікацій за темою дослідження можна взяти з реферативних періодичних видань. Детальнішу інформацію про роботи, що стосуються визначеної проблеми, варто вишукувати в публікаціях: статтях наукових фахових журналів, наукових збірниках і монографіях. Результат роботи над бібліографічним оглядом – це уточнення визначеної проблеми, висунення відповідної гіпотези та ідеї плану курсового дослідження. При цьому варто врахувати:

- читаючи книгу – краще робити позначки під час читання;
- можна означити висновки автора, як він виклав у роботі;
- доцільно зазначати, яким частинам публікації належить відповідний фрагмент, що необхідний для цитування;
- конспект варто починати із фіксації вихідних друкованої роботи (автор, назва праці, місце і рік видання, кількість сторінок).

Матеріали можуть бути скомпоновані за хронологічним принципом, а також виклад описуватиме етапи роботи з проблем опису вітчизняними та зарубіжними дослідниками. Хоча логічна побудова завжди має переваги для глибшого розуміння того чи того явища.

Структура огляду літератури:

1) Феноменологічний опис (опис проявів, явищ, сфера проявів, їхня частота, просторові та інші характеристики).

2) Місце визначеного явища інших явищ (взаємозв'язки, взаємовпливи).

3) Структура окресленого явища чи процесу (стійкі зв'язки між його відповідними складовими).

4) Сутність та походження явища чи процесу. Визначення явища (процесу) кількісно.

5) Закономірності, яким підпорядковується явище чи процес.

6) Практичне використання явища чи процесу. Формування огляду літератури залежить від особливостей явища чи процесу, що вивчається, ступінь його вивчення та інших чинників. Запропонована схема є орієнтовною. В огляді наукової літератури мають бути зазначені прізвища авторів, чії думки, пропозиції або експериментальні результати передаються, аналізується або узагальнюється. Деталізуйте публікації авторів, які є для вас посередником, джерелом інформації, пропозиції якого зацікавили. Якщо подано цитату, що не з першоджерела, то в кінці цитати варто зазначити джерело.

3. *Планування та проведення експериментального дослідження* – головний етап. Цьому дослідженню відводиться другий та третій розділ роботи, у ньому подано методи та процедура дослідження. Зазвичай другий розділ уміщує дві складові:

1) у першій – обґрунтовують емпіричне дослідження;

2) у другій – описується процедура визначеного дослідження.

Третій розділ зазвичай уміщує такі дві складові:

1) у першій – опис сутності, докладного обґрунтування рекомендованих заходів із подальшої роботи;

2) у другій – апробація рекомендованих передбачених заходів, результати.

Здійснюючи дослідження, автор має пам'ятати про етичні засади.

Усі результати діяльності (опитувальні листи, малюнки, протоколи бесід, спостереження) мають зберігатися і подають у відповідних додатках.

4. *Відбір досліджуваних* – здійснюється у відповідності з планом. Потенційні досліджувані, які можуть бути об'єктами вашого дослідження позначають, оскільки висновки поширюються на усіх членів, а не лише на представників визначеної вибірки. Щоб вибірка репрезентувала сукупність, потенційним досліджуваним мають бути надані однакові шанси для реальних учасників. Головна вимога – репрезентативність – вибірка повинна якісно і кількісно представляти генеральну сукупність. Тому варто подбати про достатню кількість та наявність у ній досліджуваних.

5. *Проведення дослідження*. Дослідник планує процес взаємодії з досліджуваними, знайомить і інструкцією, проводить, навчання.

Етапи проведення дослідження:

а) підготовка: за потреби необхідно проводити проби дослідів для відпрацювання процедури вивчення. Основний момент – розробка та уточнення відповідної інструкції;

б) інструктування і мотивування досліджуваних. Варто перевірити, чи правильно всі зрозуміли відповідну інструкцію;

в) власне дослідження: чи дієздатний досліджуваний, чи здоровий і бажає брати участь.

Перед експериментатором повинна лежати інструкція, у якій зафіксований порядок його дій в ході дослідження.

Рекомендується реєструвати додаткові чи непередбачувані ознаки поведінки досліджуваного чи явища.

6. Аналіз результатів дослідження. Аналіз результатів дослідження проводиться в другому параграфі другого розділу. Необхідно підтвердити чи спростувати висунуту раніше гіпотезу. Отримані під час дослідження дані порівнюються з результатами. У тексті ж подається результат та висновки.

Дослідник повинен відповісти на таке питання: чи можна вважати підтвердження чи заперечення емпіричної гіпотези підтвердженням чи запереченням тієї чи тієї теорії. Якщо жодна теорія не пояснює отримані результати, то здобувач намагається сам пояснити результати.

7. Розробка рекомендацій, вказівок, програм щодо подальшої роботи за отриманими результатами. Курсова робота не може завершуватися лише описом результатів, вона має містити інновації автора щодо подальшої роботи з досліджуваними чи явищами.

8. Формування висновків дослідження. Курсова робота повинна містити висновки. Обсяг – 1,5–2 сторінки. Здійснюються невеликі висновки до кожного розділу роботи. Слід не вдаватися до простого переказу проведеної роботи.

У висновках подаються також різноманітні рекомендації, що є результатом третього розділу, та опис перспектив дослідження з означеної проблеми.

9. Оформлення курсової роботи; підготовка до захисту. Важливо! Курсова робота у відповідності до специфіки теми може передбачати не роботу з досліджуваними, а аналіз відповідних продуктів діяльності людей (лозунгів, текстів, рекламних плакатів та ін.). Але її структура зберігається.

ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Роботу виконують на аркушах паперу формату А4 (210×297 мм) за допомогою комп'ютерного набору на одному боці білого аркуша. Шрифт Times New Roman Суг, 14, міжрядковий інтервалом 1,5.

Обсяг дослідження – 30-35 сторінок основного тексту для ОС «Бакалавр». Ширина сторінки і полів: зліва – 30 мм, праве – 15 мм, верхнє – 20 мм, нижнє – 20 мм.

Нумерація сторінок – у правому верхньому правому кутку арабськими цифрами. Перша сторінка роботи – титульний аркуш, який зараховують, але номер не ставиться. Заголовкові частини роботи «ЗМІСТ», «ВСТУП», «РОЗДІЛ 1. ...», «РОЗДІЛ 2. ...», «РОЗДІЛ 3. ...», «ВИСНОВКИ», «СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ» подають великими літерами симетрично, шрифт жирний.

Заголовки підрозділів подають маленькими літерами абзацного відступу, шрифт жирний. Нумерація розділів та підрозділів здійснюється арабськими цифрами (номер розділу і порядковий номер підрозділу, між якими ставлять крапку; у кінці номера теж крапка – напр.: 1.2.). Розділ «ВСТУП», «ВИСНОВКИ» та «ДОДАТКИ» не нумеруються. Малюнки і таблиці подають після тексту.

Малюнки і таблиці, розміщені на окремих сторінках, залічуються до загальної нумерації сторінок. Малюнки позначаються словом «Мал.» і нумерують послідовно у межах підрозділу. Номер малюнка повинен складатись із номера розділу та його порядкового номера самого малюнку у цьому розділі, наприклад: Рис.2.3 – третій рисунок розділу 2. Таблиці нумеруються так же. Малюнки і таблиці повинні обов'язково мати назву. При перенесенні таблиці на іншу сторінку, у правому верхньому кутку над таблицею зазначають: Продовження табл. 2.1. Зразок оформлення неведений у додатках.

Примітки до відповідного тексту тощо, у яких зазначаються довідкові і уточнювальні відомості, нумерують послідовно в межах сторінки.

У тексті роботи обов'язково слід подавати покликання на використані джерела. Покликання в тексті роботи на джерела варто зазначати їхнім порядковим номер, виокремлюючи квадратними дужками, напр.: [15]. Покликаючись на кілька джерел подають їхній перелік через кому: [15, 18, 22].

Цитуючи наукове джерело, варто подавати номер сторінки джерела, напр.: [15, с. 85].

Список використаних джерел подають за абеткою, спочатку подають літературні джерела з використанням кириличної графіки, а потім – латиниці.

Інформація про джерела, які подані до переліку, необхідно подавати за вимогами державного стандарту. Додатки рахують до загальної нумерації. Додаток повинен починатися з нової сторінки і містити слово «Додаток» і його номер (номер позначається великими літерами української абетки: А, Б, В ..., окрім літер Г, Є, І, Ї, Ч, Ї) та містити заголовок, надрукований жирним шрифтом під словом «Додаток А» симетрично.

Таблиці, рисунки, формули, що подаються у додатках курсової роботи, нумеруються лише в межах додатку. Робота подається до захисту у зброшурованому вигляді.

ОРІЄНТОВНА ТЕМАТИКА КУРСОВИХ РОБІТ

Орієнтовна тематика курсових робіт із кожної дисципліни оновлюється щороку та висвітлюється на сайті кафедри у розділі «перелік тем курсових робіт». Тут подаємо приклади формулювання тем курсових робіт за дисциплінами.

Теми курсових робіт із дисципліни «Аудіовізуальне виробництво»

1. Соціальні мережі як засоби масової інформації. Їх вплив на людей.
2. «Інтернет-журналістика» як сучасний різновид журналістики.
3. Особливості роботи журналіста на телебаченні.
4. Виявлення фотоманіпуляцій у медіа та соціальних мережах.
5. Інтернет-мем як форма масової комунікації: історія, еволюція, класифікація.
6. Реклама, як ефективний спосіб продажу товарів та послуг в соц-мережах.
7. Місце фотожурналістики в інформаційних процесах сучасних ЗМІ
8. Фейкова інформація в соціальних медіа.
9. Медіаобраз ведучого новин (за вибором студента).
10. Критика у медіа-просторі.
11. Роль блогів на медіаресурсах.
12. Блог, як рекламний майданчик.
13. Плагіат в ЗМІ як сучасна соціокомунікативна проблема.
14. Меми в медіапросторі.
15. Подкаст як новий тип медіа.
16. Рекламне звернення як спосіб маніпуляції на прикладі Інтернету.
17. Психологічні аспекти впливу ЗМІ на свідомість людини.
18. Журналістика і ораторське мистецтво.
19. Образ журналіста в художній культурі: кінематограф.
20. Піар і журналістика.
21. Відеоблог як об'єкт мультимедійного аналізу.
22. Візуальна комунікація в соціальній мережі Instagram: історія, особливості, дієвість.
23. Гендерні особливості рекламних текстів.
24. Мова ненависті в інтернеті.
25. Особливості реклами в соціальній мережі інстаграм.
26. Телеграм- замітник газет і інформаційних сайтів.
27. Електронні видання: проблеми та перспективи.
28. Особистість журналіста в сучасних ЗМІ.
29. Мас-медіа в умовах інформаційної війни: взаємодія з аудиторією.

30. Особливості інформаційних жанрів на сторінках української друкованої преси.
31. Радіожурналістика та радіоаудиторія в Україні.
32. Журналіст – інформаційний друг, чи маніпулятор?.
33. Як ігрове медіа впливає на думку гравців.
34. Українська журналістика.
35. Тематичний репортаж на сторінках української преси.
36. Журналістика та інтернет.
37. Специфіка тревел-журналістики в сучасних телевізійних українських ЗМІ.
38. Відеоігрова медіакультура.
39. Інформація що до проблем достовірності і фактор формування суспільної свідомості.
40. Плагіат у ЗМІ як сучасна соціокомунікативна проблема.
41. Елементи репортажу в журналістських публікаціях.
42. Емотивна функція комунікації в політичних ток-шоу.
43. Етнічні стереотипи в медіатекстах укрнету.
44. Телевізійний журналіст: професія, творчість, покликання.
45. Способи впливу на громадську думку через Інтернет-ЗМІ.
46. Використання мультимедійних засобів в українських інтернет-ЗМІ: порівняльний аналіз.
47. Динаміка розвитку інформаційних жанрів у сучасних Інтернет-виданнях.
48. Висвітлення військових дій на українському телебаченні в умовах неоголошеної війни.
49. Сучасна блогосфера: текстовий варіант та відеоконтент.
50. Реклама у ЗМІ. Особливості реклами на різних медіа-ресурсах.
51. Журналістський імідж та стиль телеведучої Я. Соколовської.
52. Заголовковий комплекс матеріалів на онлайн-ресурсах: комунікативно-функціональні особливості (за вибором студента).
53. Засоби вираження теми в авторських програмах на радіо.
54. Інтернет-журналістика як новітній різновид журналістики.
55. Інтернет-ЗМІ – складник сучасного медіаринку.
56. Інфотейнмент як нова методика подачі інформації в українських теленовинах.
57. Мас-медіа як інструмент ведення гібридної війни.
58. Медіа як засіб впливу на реципієнта шляхом психологічних та езотеричних методів.
59. Особливості телевізійного інтерв'ю.
60. Подкасти. Медіа майбутнього.
61. Спортивний контент у сучасних ЗМІ.
62. SMM і журналістика: реалії та перспективи.
63. Особливості соціальної реклами в медійному просторі.

64. Інфотейнмент: особливості функціонування у новинному контенті на телебаченні.
65. Історія розвитку українських інформаційних агентств.
66. Комунікативний потенціал фотографії.
67. Лонгрід як новий формат мультимедіа.
68. Особливості ігрової журналістики.
69. Регіональні інтернет-ЗМІ: специфіка контенту.
70. Медіаосвітня діяльність новинних інтернет-ЗМІ.
71. Маніпулятивні прийоми інформаційних телепередач каналу (за вибором студента).
72. Роль розважальних програм у формуванні культури сучасної молоді.
73. Специфіка знімання та монтажу телевізійних тематичних програм.
74. Маніпулятивні прийоми в сучасних ЗМІ.
75. Медіаосвіта: історія, розвиток, сучасні тенденції.
76. Меми як новий формат медіа-маніпуляцій в інтернеті.
77. Методи впливу ЗМІ на громадську думку в контексті виборчої кампанії 2019 р. в Україні.
78. Мова ворожнечі в соціальних мережах.
79. Мовленнєві жанри сучасної медіалінгвістики.
80. Мовна гра у сучасній телевізійній рекламі.
81. Образ жінки на українському телебаченні (на матеріалах ток-шоу «Міняю жінку» та «Хата на тата»).
82. Образ України в зарубіжних медіа.
83. Образ України в сучасних вітчизняних мас-медійних текстах.
84. Особливості жанру інтерв'ю на телебаченні та в YouTube: порівняльний аналіз.
85. Особливості мережевих ЗМІ.
86. Політична реклама в соціальних мережах.
87. Пропагандистські російські наративи в українських ЗМІ.
88. Психологічні особливості інтернет-комунікації в соціальних мережах Facebook та Instagram.
89. Радіокомунікація: історія розвитку та специфіка (на матеріалі НВ).
90. Ранкові шоу на радіо: історія, розвиток, жанрові особливості (на матеріалі радіо... за вибором студента).

Теми курсових робіт із дисципліни «Теорія твору та тексту»

1. Емоційні засоби аргументації та специфіка їх подачі в

аналітичних текстах.

2. Індивідуальність журналіста в репортажному жанрі. Діалогічний характер жанру інтерв'ю та особливості його реалізації.

3. Комунікаційний ланцюжок списку питань під час проведення інтерв'ю.

4. Особливості інформаційних жанрів на сторінках української друкованої преси.

5. Особливості вибору жанру для подачі агітаційної інформації під час передвиборчої кампанії.

6. Особливості висвітлення соціально начущої інформації на сторінках друкованих видань.

7. Travel-журналістика: проблематика жанру.

8. Архітектонічна авторська структура тексту.

9. Вплив психологічних характеристик блогера на творчий процес (за вибором студента).

10. Графічні особливості реалізації підтексту в аналітиці (на прикладі інтернет-видань).

11. Газета «Дзеркало тижня» як реалізація задуму якісних текстів видання.

12. Жанр рецензії та його особливості в сучасній українській пресі.

13. Журналістське розслідування як аналітичний синтетичний матеріал.

14. Жанрова специфіка масмедійного дискурсу.

15. Жанрові різновиди журналістських текстів.

16. Жанрово-композиційні особливості журналістського твору.

17. Журналістський твір як знакова система.

18. Журналістський текст як структурна цілісність.

19. Заголовковий комплекс матеріалів на онлайн-ресурсах: комунікативно-функціональні особливості (за вибором студента).

20. Заголовковий комплекс у журналах.

21. Замовні матеріали в українських друкованих виданнях: тенденції вияву.

22. Засоби переконання у блогосфері.

23. Інструменти перевірки інформації в інтернет-ЗМІ.

24. Інтертекстуальність, інтеграція й завершеність тексту.

25. Інформаційний продукт у термінах семіотики.

26. Інфотейнмент як нова методика подачі інформації в українських теленовинах.

27. Комунікативна сутність політичного конфлікту.

28. Лексико-стилістичні елементи друкованих публікацій як виразник індивідуального стилю журналіста.

29. Маніпулятивні прийоми інформаційних телепередач каналу «Інтер».

30. Масмедійна комунікація як явище: історичний аспект.
31. Масмедійний текст як феномен сучасної культури. Основні його характеристики.
32. Методи ведення теле-інтерв'ю В. Портніковим та Д. Гордоном: порівняльний аналіз виступів.
33. Міжгрупова комунікація в онлайн-форумах (на прикладі форуму): мовні особливості.
34. Мова ворожнечі в сучасних українських виданнях: специфіка і тенденції вияву.
35. Надмірна емоційність як прояв мови ворожнечі.
36. Новітні медіакомунікативні технології і текст.
37. Образ автора твору. Форми присутності автора у творі.
38. Образ жінки у дзеркалі масмедіа (на матеріалі видання «День»).
39. Образ жінки-журналіста на шпальтах газети: гендерний аспект.
40. Образ кандидатів в президенти під час виборчих перегонів на інтернет-порталах.
41. Образ України в сучасних вітчизняних масмедійних текстах.
42. Образ читача. Особливості взаємодії автора й читача.
43. Образна система твору.
44. Образність, експресивність і емотивність тексту.
45. Основні категорії тексту. Проблеми вивчення текстових категорій.
46. Особливості індивідуального стилю сучасних кореспондентів.
47. Партийна преса: особливості сучасного розвитку (на матеріалами друкованих ЗМІ партій, політичних організацій тощо).
48. Плагіат в ЗМІ як сучасна соціокомунікативна проблема.
49. Полісеміотичність масмедійного тексту.
50. Поняття когезії й когерентності тексту.
51. Поняття про жанр, композицію, архітектоніку твору.
52. Прагматичні характеристики тексту.
53. Професійна підготовка ведучого як фактор успішності його творчої діяльності (ток-шоу, новин і т.д. за вибором студента).
54. Психологічний захист у проблемних комунікативних ситуаціях (на матеріалі телевізійних шоу «Стосується кожного», «Кохана, ми вбиваємо дітей»).
55. Психологічні особливості інтернет-комунікації в соціальних мережах Facebook та Instagram.
56. Семантика, синтактика і прагматика журналістського твору.
57. Соціальні проблеми у засобах масової інформації через призму текстів.
58. Соціокомунікативний феномен блогерства та його впливогенний потенціал.

59. Специфіка передтексту журналістського твору. Різновиди ліду.
60. Специфіка роботи над журналістськими матеріалами на екологічну тематику.
61. Текст як об'єкт вивчення структуралістів і постструктуралістів.
62. Текст як результат інформаційного впливу.
63. Текст як системно-структурна цілісність.
64. Телевізійний імідж ведучого як складник його майстерності.
65. Типи, властивості та функції заголовків на шпальтах газети «Україна молода».
66. Факт як одиниця інформації і як жанр журналістського твору. Проблеми інтерпретації фактів у журналістиці .
67. Фактологічна структура тексту.
68. Ціннісні доміанти текстів всеукраїнських якісних видань (на матеріалі газети «День»).
69. Шляхи виявлення маніпулятивної стратегії ЗМК (на прикладі текстів обраного видання).

ВИБІР ТА ЗАТВЕРДЖЕННЯ ТЕМИ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Вибір теми курсової роботи. Вибір теми курсової роботи та наукового керівника (із переліку) відбувається на початку семестру навчання студентів.

Курсова робота поза всяким сумнівом може уміщувати висновки, розробки практичних занять чи результатів практики. При цьому тема курсової роботи має бути актуальною, має дати студентові навички самостійної роботи. Визначення теми роботи є індивідуальним процесом та визначається зацікавленнями й уподобаннями здобувача.

Тема курсової роботи має бути сформульована, щоб змістовно та відповідно відображати об'єкт і суть. У назві не варто використовувати псевдонаукову термінологію. Не слід уникати назв, що містять слова «Дослідження питання ...», «Деякі питання...», «Матеріали до вивчення...» та ін., у яких не відображена сутність проблеми дослідження.

Затвердження теми роботи. Обравши тему та погодивши її з науковим керівником і завідувачем випускової кафедри, здобувач має написати заяву.

Затвержені теми робіт студентів подають на сайті кафедри.

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ДО ПІДГОТОВКИ ДО ЗАХИСТУ КУРСОВИХ РОБІТ

Захист курсової роботи є особливою формою перевірки її виконання. Він покликаний вчити студента всебічно обґрунтовувати запропоновані ним рішення поставлених завдань, глибоко розуміти виконану роботу.

Захист курсової роботи здійснюється при комісії з 2–3 викладачів, причому одним із членів комісії є керівник курсової роботи. Захист складається із стислої і змістовної доповіді студента тривалістю 7 – 10 хв. та з його відповідей на запитання членів комісії.

З дозволу голови комісії запитання можуть бути задані також присутніми на захисті студентами.

Студент під час захисту повинен дати відповіді та пояснення на усі запитання за змістом роботи. Особливого значення під час захисту курсової роботи набуває виступ студента.

Виступ повинен ознайомлювати із змістом курсової роботи. Він має бути стислим, але інформативним, містити відомості, які дають можливість отримати повне уявлення про роботу.

Виступ має містити:

- опис актуальності теми дослідження, його об'єкта, предмета, мети;
- обґрунтування вибору шляхів реалізації поставленої мети та перевірки гіпотези;
- опис проведених досліджень;
- аналіз отриманих результатів;
- висновки та перспективи подальших досліджень.

Для виступу доцільно підготувати презентацію Power Point, слайди якої містять вище зазначену інформацію. Не рекомендується вживати звороти із займенниками першої особи, наприклад: «Я вважаю...», «Ми вважаємо...» тощо. Краще вести виклад, не вживаючи займенників: «Вважаємо...», «...вбачаємо...».

ОЦІНЮВАННЯ КУРСОВИХ РОБІТ

Оцінювання курсових робіт здійснюється відповідно до Положення про екзамен та заліки у Національному університеті біоресурсів і природокористування України від 27 грудня 2019 року. Курсові роботи оцінюються за результатами їх захисту перед комісією, який відбувається до початку екзаменаційної сесії. Під час оцінювання курсової роботи варто звернути увагу на :

- складності визначених завдань роботи;
- якості виконання завдань дослідження;
- правильності рішень та їх обґрунтованості здобувачем;
- відповідності змісту та теми дослідження;
- грамотності належного оформлення роботи;
- своєчасності подання курсової роботи до захисту (подається на кафедру не менше, ніж за 10 днів до захисту);
- умінні презентувати дослідження, переконливості відповідей здобувача на питання та зауваження.

Оцінка за захист курсової роботи відображається в заліковій книжці студента.

ДОДАТКИ

Додаток А

Зразок оформлення титульного аркуша курсової роботи

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І
ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ

Гуманітарно-педагогічний факультет

Кафедра журналістики та мовної комунікації

КУРСОВА РОБОТА

із на тему:

«.....»

Виконав(ла): студент(ка) ___ курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
спеціальності 061 «Журналістика»

П.І.Б.

Науковий керівник: наук. ступінь,
вчене звання, П.І.Б.

Оцінка _____

_____ (ПІБ членів комісії)

_____ (ПІБ членів комісії)

_____ (ПІБ членів комісії)

Київ – 200

Зразок оформлення списку літератури

Книга одного автора:

1. Потятиник Б. Медіа: ключі до розуміння [Текст] Львів : ПАІС, 2004. 312 с.

Книга двох та більше авторів:

1. Петрова Н., Якубенко В. Медіа-право [Текст] : для студ. ф-тів/від-нь журналістики на замовлення проекту ЄС «Жорна» ; Ін-т журналістики КНУ ім. Т. Шевченка. Київ : [б. в.], 2007. 276 с.

Довідкова література:

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови / уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. Київ, Ірпінь: ВТФ «Перун», 2005. 1728 с.

Статті із журналів, збірників наукових праць:

1. Різун В. В., Цимбаленко Є. С. Медіакомунікації: до визначення понять. *Українське журналістикознавство*. 2013. Вип. 14. С. 50.

2. Городенко Л. М. Цифрова та інформаційна нерівність у мережевій комунікації. *Інформаційне суспільство*. 2012. Вип. 16. С. 56–59. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/is_2012_16_12.

Тези, матеріали конференції:

1. Сочалов В. Медіакомунікативні технології в системі держуправління Сингапуру. *Актуальні проблеми державного управління: зб. наук. праць*. Одеса, 2014. Вип. 4 (60). С.173–176.

Автореферати дисертацій:

1. Семенюк Г. С. Медіавіруси як складник контенту українських мережеских видань [Текст] : автореф. дис. ... канд. наук із соц. комунікацій : 27.00.0 ; Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка, Ін-т журналістики. Київ, 2013. 15 с.